

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація
Svoboda
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0607
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 87. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 9-го ТРАВНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 9, 1985 No. 87 VOL. XCII

Жидівсько-американський діяч закликає до діалогу

Чикаго. — Тут відбувся у квітні організований новостворним Відділом організації Американців в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) вечір для обговорення драматичного тейперитання відносин між жидівською та українською націями. На вечір був запрошений як головний доповідач Дейвід Дж. Рот, кравчий зв'язковий для етнічних справ Американсько-жидівського комітету. Модератором панелі був д-р Мирон Куропась.

Д-р Рот, свідчення якого допомогли значно до сприяння комісії до дослідження Великої голоду в Україні в 1932-33 роках, ствердив у своїй доповіді, що українці і жиди повинні кінчити тепер зустрітися, щоб своїм діалогом та виснаженням ситуації з обох сторін зменшити цю напругу, яка тепер загрожує.

„Ми повинні схотітися, щоб себе взаємно пізнати, розповісти історії свого життя і свого роду, поставити питання хто і чого ми бачили від мене очікували, а що ми очікуємо від наших дітей“ — сказав Д. Рот. Він переконаний, що після таких розмов буде важче себе вражати. Якщо українці та жиди будуть краще себе і своє поведіння розуміти і те, як історія їхніх народів мала вплив на них та як вони тепер реагують, коли виникають спільні проблеми, тоді напевно буде легше дискутувати також на більш драматичні теми.

На запитання щодо його поглядів про книгу Аллена А. Расна, в якій цей панацею в 3СА є принаймні 10,000 вояків злочинців із Східної Європи, Д. Рот відповів, що це є повна безвідповідальність кидати такі числа, бо можна осканжує лише одиниці, а не цілу спільноту. Він зазначив, що жидівський нарід в історії падав також жертвою таких інсинуацій, тому він добре розуміє обурення українців.

Ведучий панелі д-р М. Куропась пригадав присутнім, що Державний департамент зовсім не був захоплений ідеєю створення комісії для дослідження Великої голоду в Україні, вважаючи, що коли така буде працювати, тоді кожна мала національна група захоче також подібних привілеїв. Але саме Д. Рот, який знав, що вже перед тим була створена комісія для дослідження голоду, заявив перед урядовими чиновниками, що він не може прийняти до відома, щоб Державний департамент не уважав важливою голодом смерть сімох мільйонів українців, коли була для нього важливою справа смерті шістьох мільйонів жидів. Саме з приводу такої активної поведінки у створенні комісії д-р М. Куропась вручив від АОЛПУ Д. Ротів окрему грамоту подяки.

Другим промовцем на панелі був Яків Сусленський з Товариства жидівсько-українських зв'язків, який також підкреслював потребу співпраці між українцями і жидівською, щоб поборювати спільного ворога — СССР.

Зустріч, яка відбулася в приміщеннях церкви св. Володимира і Ольги в Чикаго, відкрила голова новоствореного Відділу АОЛПУ Наталка Завадович.

Н. С. ВІСЛІЧНА І
В. ГРИШКО
ВИСТУПАЛИ
В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — З нагоди 40-річчя Української Револьюційно-Демократичної Партії (УРДП) 19-го і 20-го травня ц.р., виступили за доповідями Надія Віслічна і Василь Гришко. Віслічна говорила на тему „Стан українського опору на батьківщині“, а Гришко про „Три етапи нашого сокораркції: огляд, підсумки й висновки“. Доповіді відбулися в суботу, 25-го травня, о год. 7-й вечора в Голдлей Іні, при 1 Вест 9-й Майл роуд. Після доповіді — обмін думками. На доповіді були присутні делегати 3-тнього УРДП з Англії, Австралії, Австрії, Бельгії, Німеччини, Канади і 3СА.

На запитання щодо його поглядів про книгу Аллена А. Расна, в якій цей панацею в 3СА є принаймні 10,000 вояків злочинців із Східної Європи, Д. Рот відповів, що це є повна безвідповідальність кидати такі числа, бо можна осканжує лише одиниці, а не цілу спільноту. Він зазначив, що жидівський нарід в історії падав також жертвою таких інсинуацій, тому він добре розуміє обурення українців.

Ведучий панелі д-р М. Куропась пригадав присутнім, що Державний департамент зовсім не був захоплений ідеєю створення комісії для дослідження Великої голоду в Україні, вважаючи, що коли така буде працювати, тоді кожна мала національна група захоче також подібних привілеїв. Але саме Д. Рот, який знав, що вже перед тим була створена комісія для дослідження голоду, заявив перед урядовими чиновниками, що він не може прийняти до відома, щоб Державний департамент не уважав важливою голодом смерть сімох мільйонів українців, коли була для нього важливою справа смерті шістьох мільйонів жидів. Саме з приводу такої активної поведінки у створенні комісії д-р М. Куропась вручив від АОЛПУ Д. Ротів окрему грамоту подяки.

Другим промовцем на панелі був Яків Сусленський з Товариства жидівсько-українських зв'язків, який також підкреслював потребу співпраці між українцями і жидівською, щоб поборювати спільного ворога — СССР.

Зустріч, яка відбулася в приміщеннях церкви св. Володимира і Ольги в Чикаго, відкрила голова новоствореного Відділу АОЛПУ Наталка Завадович.

Н. С. ВІСЛІЧНА І
В. ГРИШКО
ВИСТУПАЛИ
В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — З нагоди 40-річчя Української Револьюційно-Демократичної Партії (УРДП) 19-го і 20-го травня ц.р., виступили за доповідями Надія Віслічна і Василь Гришко. Віслічна говорила на тему „Стан українського опору на батьківщині“, а Гришко про „Три етапи нашого сокораркції: огляд, підсумки й висновки“. Доповіді відбулися в суботу, 25-го травня, о год. 7-й вечора в Голдлей Іні, при 1 Вест 9-й Майл роуд. Після доповіді — обмін думками. На доповіді були присутні делегати 3-тнього УРДП з Англії, Австралії, Австрії, Бельгії, Німеччини, Канади і 3СА.

На запитання щодо його поглядів про книгу Аллена А. Расна, в якій цей панацею в 3СА є принаймні 10,000 вояків злочинців із Східної Європи, Д. Рот відповів, що це є повна безвідповідальність кидати такі числа, бо можна осканжує лише одиниці, а не цілу спільноту. Він зазначив, що жидівський нарід в історії падав також жертвою таких інсинуацій, тому він добре розуміє обурення українців.

Ведучий панелі д-р М. Куропась пригадав присутнім, що Державний департамент зовсім не був захоплений ідеєю створення комісії для дослідження Великої голоду в Україні, вважаючи, що коли така буде працювати, тоді кожна мала національна група захоче також подібних привілеїв. Але саме Д. Рот, який знав, що вже перед тим була створена комісія для дослідження голоду, заявив перед урядовими чиновниками, що він не може прийняти до відома, щоб Державний департамент не уважав важливою голодом смерть сімох мільйонів українців, коли була для нього важливою справа смерті шістьох мільйонів жидів. Саме з приводу такої активної поведінки у створенні комісії д-р М. Куропась вручив від АОЛПУ Д. Ротів окрему грамоту подяки.

Другим промовцем на панелі був Яків Сусленський з Товариства жидівсько-українських зв'язків, який також підкреслював потребу співпраці між українцями і жидівською, щоб поборювати спільного ворога — СССР.

Зустріч, яка відбулася в приміщеннях церкви св. Володимира і Ольги в Чикаго, відкрила голова новоствореного Відділу АОЛПУ Наталка Завадович.

Н. С. ВІСЛІЧНА І
В. ГРИШКО
ВИСТУПАЛИ
В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — З нагоди 40-річчя Української Револьюційно-Демократичної Партії (УРДП) 19-го і 20-го травня ц.р., виступили за доповідями Надія Віслічна і Василь Гришко. Віслічна говорила на тему „Стан українського опору на батьківщині“, а Гришко про „Три етапи нашого сокораркції: огляд, підсумки й висновки“. Доповіді відбулися в суботу, 25-го травня, о год. 7-й вечора в Голдлей Іні, при 1 Вест 9-й Майл роуд. Після доповіді — обмін думками. На доповіді були присутні делегати 3-тнього УРДП з Англії, Австралії, Австрії, Бельгії, Німеччини, Канади і 3СА.

На запитання щодо його поглядів про книгу Аллена А. Расна, в якій цей панацею в 3СА є принаймні 10,000 вояків злочинців із Східної Європи, Д. Рот відповів, що це є повна безвідповідальність кидати такі числа, бо можна осканжує лише одиниці, а не цілу спільноту. Він зазначив, що жидівський нарід в історії падав також жертвою таких інсинуацій, тому він добре розуміє обурення українців.

Ведучий панелі д-р М. Куропась пригадав присутнім, що Державний департамент зовсім не був захоплений ідеєю створення комісії для дослідження Великої голоду в Україні, вважаючи, що коли така буде працювати, тоді кожна мала національна група захоче також подібних привілеїв. Але саме Д. Рот, який знав, що вже перед тим була створена комісія для дослідження голоду, заявив перед урядовими чиновниками, що він не може прийняти до відома, щоб Державний департамент не уважав важливою голодом смерть сімох мільйонів українців, коли була для нього важливою справа смерті шістьох мільйонів жидів. Саме з приводу такої активної поведінки у створенні комісії д-р М. Куропась вручив від АОЛПУ Д. Ротів окрему грамоту подяки.

Другим промовцем на панелі був Яків Сусленський з Товариства жидівсько-українських зв'язків, який також підкреслював потребу співпраці між українцями і жидівською, щоб поборювати спільного ворога — СССР.

Зустріч, яка відбулася в приміщеннях церкви св. Володимира і Ольги в Чикаго, відкрила голова новоствореного Відділу АОЛПУ Наталка Завадович.

Н. С. ВІСЛІЧНА І
В. ГРИШКО
ВИСТУПАЛИ
В ДІТРОЙТІ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Стан з кінцем минулого 1984 року та розвитку, потреби і можливості, які виявилися в першому кварталі вже цього 1985 року, були предметом звітів, дискусій і відповідних рішень чергових нарад Головного Екзекютивного Комітету Українського Народного Союзу, які відбулися тут у приміщеннях Головної Канцелярії УНС в суботу, 4-го травня ц.р.

Наради відкрив о год. 10-й перед полуднем і ними проводив головний пресидієнт УНС д-р Іван О. Фліс і у них, разом із ним, взяли участь усі інші члени Екзекютивної Комісії: голова Головного Екзекютивного Комітету д-р Мирон Куропась, головний директор УНС для Канади сен. Павло Юзик, заступник Головного пресидія Глорія Пашен, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Улана Дачук та головний організатор Степан Гавриш.

Наради, після їх формального відкриття та прийняття їх порядку, започаткована традиційно звітом Головного касира У. Дачук.

Майно УНС уже переступило 53 мільйони доларів

Майно Українського Народного Союзу в минулому 1984 році збільшилося на 2,384,260 дол. і з кінцем року становило 52,134,655 дол., а в першому кварталі вже цього 1985 року зросло на 533,391 дол. і з кінцем березня ц.р. переступило загальну суму 53 мільйони доларів — звітвала головний касир У. Дачук, подавши напередочний звіт про нові інвестиції

РОЗВИТОК І СТАН ТА ПОТРЕБИ І МОЖЛИВОСТІ УНС І ГРОМАДИ БУЛИ НА ПОРЯДКУ НАРАД

та ряд змін в дотеперішніх, що їх одногласно схвалено. В дальшому У. Дачук звітвала:

Прибутки УНС за 1984 рік сягнули суму 9,742,608 дол. і зросли на 9.4 відсотка від попереднього 1983 року. Сума зібраних вкладок була дещо вища від тієї, яку ми одержали рік раніше. Прибутків від інвестицій одержано на 17 відсотків більше.

Видатки за 1984 рік висніли загальну суму 7,358,350 дол. і їх зріст був на 4.6 відсотка.

Виплати грошових зворотів збільшилися на 3.8 відсотка, посмертні виплати на 10 відсотків, а виплати вивільненим грамот на 11 відсотків. Організаційних видатків у 1984 році було на суму 507,067 дол. Найбільшу виплату становили звороти секретарських видатків на загальну суму 349,249 дол. Платні податки і забезпечення всіх працівників були у звітному році менші на 3 відсотки чим в 1983 році. Але медичне і шпитальне забезпечення зросло на 32 відсотки.

З фондів братських виплачено загальну суму 229,213 дол. додали до них ще дальших 563,867 дол., доплатили для вдержання вдовинства, становила загальну суму 793,080 дол. або 8 відсотків всіх наших річних прибутків.

Коли мова про наше вдовинство, то більше чим половину його бюджету (57.2 відсотка) покрито фондами УНСОУ. З огляду на дещо менший коштів пересилили газет, як також

тому, що ріст коштів паперу був малий (тільки на 9,000 дол.), можна було видатки втримати у рамках, передбачених бюджетом.

Союзяка мала у 1984 році цілком добрий сезон та непоганий прибуток у висоті 643,197 дол. З огляду на коштовні направи, побудову павільйону, закуп устаткування і умеблювання та різні ремонти, УНСОУ доплатив до бюджету Союзяки суму 175,000 дол.

Наша будівля виказала у звітному часі збільшення у чинах на 8,24 відсотка. Всіх прибутків було на суму 2,422,921 дол. Видатки були вдержані менш-більш у минулорічній висоті, за винятком платнів. Платні кількох працівників, трудящих у Головному Канцелярії, перенесено до корпорації доми, бо велику частину праці виконують вони для корпорації.

Корпорація виплатила УНСОУ суму 890,317 дол. відсотків за позички, а членам за боргові зобов'язання дальших 512,172 дол. відсотків.

Майно УНСОУ збільшилося минулого року на 2,384,260 дол., або на 4.79 відсотка і виносило з кінцем року суму 52,134,655 дол. Пересічна висота відсотків від усіх інвестицій була 9.25 а рік раніше 8.31 відсотка.

Фінансовий звіт за 1985 рік

За перший квартал 1985 року збільшено майно УНСОУ сумою 953,391 дол., а загальне майно переступило 53,000,000 (точно 53,088,047). Вкладок зібрано на 37,000 дол. менше, як у першому кварталі 1984 року. Сума одержаних вкладок виносилла 784,407 дол. Інвестиційні відсотки збільшилися на 373,155 дол. у першій мірі завдяки одержаним відсоткам від позички на нашій будівлі.

У видатках за перші три місяці бжучого року не було надзвичайних відхилень. Значно менше виплачено грошових зворотів (на 42,000 дол. менше), та на 22,000 дол. менше за дозрілі вивільнювальні грамоти. Також менші виплати мали Союзяка та „Свобода“ і „Український Тижневик“.

— ствердила на закінчення свого звіту У. Дачук.

Звіт головного секретаря

Секретарі відділів та організатори прислали у 1984 році 2,190 нових членів забезпечених на загальну суму 9,706,000 дол. — поінформували на початку свого звіту головний секретар В. Сохан. На це число нових грамот склалися 667 у департаменті молоді, 952 у департаменті дорослих та 571 грамота акцидентного забезпечення. У порівнянні з попереднім роком, УНСОУ зріс на 1984 році 45 членів більше, а сума забезпечення цих нових членів була більша на 1,638,000 дол. від попереднього року. На це склалися більше число грамот акцидентного забезпечення та більш суми забезпечення нових термінових грамот клас Т-5 та Т-10.

Втрачі членства у 1984 році були майже ідентичні з попереднім роком, при чому (Закінчення на стор. 4)

НЬО ЙОРК ВШАНУВАВ ВЕТЕРАНІВ В'ЄТНАМСЬКОЇ ВІЙНИ

Ветерани в'єтнамської війни в похіді вулицями Нью Йорку

Нью Йорк. — У вівторок, 7-го травня ц.р., відбулася тут величава, привітна парада для ветеранів американської військ, що брали участь у війні в В'єтнамі.

Ця парада, що кількістю та емоційністю перейшла усі сподівання, зібрала понад 25,000 ветеранів в'єтнамської війни та мільйон глядачів, мешканців Нью Йорку, які вітали ветеранів незвичайно тепло і сердечно, так як це їм належало зробити перед десятиліттями, коли вони повернулися після закінчення війни.

Цією парадом та встановленням пам'ятника для жертв цієї війни, яка була в часі її перебігу дуже непопулярна серед населення 3СА, місто Нью Йорк та його мешканці зложили свою особливу подяку усім тим американцям, що були учасниками в'єтнамської війни, сповнюючи свій громадянський обов'язок.

Пам'ятник для в'єтнамських воїнів відкрив мейор міста Едвард Кач у понеділок увечері, 6-го травня, а відтак відбулися на честь ветеранів над рікою Гадсоном випускених штучних вогнів, якому приляглося тисячі людей. Мейор Е. Кач провадив також парадом 7-го травня, поприхачи у візочку члена міської ради з Лойд Айленду Джана Бігена, який втратив у в'єтнамській війні в 1966 році обидві ноги.

Ветерани які маршували за ними групами та своїми давніми військовими відділами, були незвичайно зворушені привітанням населення Нью Йорку. Для них це було перше публічне визнання, що вони були героями, хоча ця війна не була популярною. Відомо, що багато з ветеранів доі не можуть себе знайти в американській спільноті та досі лікуються із наслідків наркотиків, психічних депресій чи фізичних ран. Ця подяка їм від населення Нью Йорку, хоча як пізно прийшла, дасть їм нову силу до життя і до включення себе у спільноту.

Нью Йорк. — У вівторок, 7-го травня ц.р., відбулася тут величава, привітна парада для ветеранів американської військ, що брали участь у війні в В'єтнамі.

Ця парада, що кількістю та емоційністю перейшла усі сподівання, зібрала понад 25,000 ветеранів в'єтнамської війни та мільйон глядачів, мешканців Нью Йорку, які вітали ветеранів незвичайно тепло і сердечно, так як це їм належало зробити перед десятиліттями, коли вони повернулися після закінчення війни.

Цією парадом та встановленням пам'ятника для жертв цієї війни, яка була в часі її перебігу дуже непопулярна серед населення 3СА, місто Нью Йорк та його мешканці зложили свою особливу подяку усім тим американцям, що були учасниками в'єтнамської війни, сповнюючи свій громадянський обов'язок.

Пам'ятник для в'єтнамських воїнів відкрив мейор міста Едвард Кач у поне-

Американсько-іспанські розмови були конструктивними

Мадрид, Іспанія. — Зустріч президента Роналда Регена з речниками іспанського уряду, а зокрема його розмови з соціалістичним прем'єром Філіпе Гонзалесом і такі ж розмови державного секретаря 3СА Джорджа Шульца з міністром закордонних справ Іспанії Фернандом Мораном виказали, що Іспанія дещо різнилась в поглядах із 3СА у справах міжнародної політики, зокрема ролі Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), переговорах Вашингтоні з Москвою у справі скорочення міжконтинентальної ядерної зброї і потягненні Адміністрації Р. Регена в Центральній Америці проти комуністичного уряду сандіністів в Нікарагуа.

В основному Ф. Гонзалес і іспанські урядові речники погоджуються, що в Центральній Америці не можна допустити до створення ще одного причілку комуністично-московської імперії що становило б загрозу для інших демократичних країн в цьому обширі, але вони засуджували есентуальну військову інтервенцію, підтримку громадянської війни і покарання населення Нікарагуа застосуванням ембарга, чи взагалі економічних санкцій. Тут входить в рахунок цивільне населення, діти, старші особи, жінки, які не мають жадного відношення до політичних сандіністів і їх за помилки прокомуністичних елементів в тій країні карати не можна.

Іспанія також погодилася розпочати незбаром переговори з представниками 3СА про скорочення військового контингенту в Іспанії на чотирьох базах в Іспанії. В основному Гонзалес і Моран були задоволені відвідинками Президента 3СА, а сам Р. Реген висловив думку, що розмови американської делегації з представниками іспанського уряду були продуктивними і корисними. Ф. Гонзалес заявив кореспондентам, що він обговорив з президентом Р. Регеном майже всі важливі аспекти міжнародної політики, з концентрацією на Близькій Східі, Центральній Америці, Південній Азії та інші загрозові райони.

Запитаний кореспондентами, про що саме говорили Р. Реген і Ф. Гонзалес і до яких висновків дійшли у справі Нікарагуа, Президент 3СА відповів, що певні справи, про які важко говорити відкрито у публічному, щоб не було потім неприємностей.

Президент Р. Реген, Перша Лейди Ненсі і численна американська делегація перебувають тепер у Франції, де Р. Реген виступив в Європейському Парламенті, що має тільки символічне значення. Останнього тижня, по дорозі до Вашингтону, мають бути відвідини Парламенту.

Мадрид, Іспанія. — Зустріч президента Роналда Регена з речниками іспанського уряду, а зокрема його розмови з соціалістичним прем'єром Філіпе Гонзалесом і такі ж розмови державного секретаря 3СА Джорджа Шульца з міністром закордонних справ Іспанії Фернандом Мораном виказали, що Іспанія дещо різнилась в поглядах із 3СА у справах міжнародної політики, зокрема ролі Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), переговорах Вашингтоні з Москвою у справі скорочення міжконтинентальної ядерної зброї і потягненні Адміністрації Р. Регена в Центральній Америці проти комуністичного уряду сандіністів в Нікарагуа.

В основному Ф. Гонзалес і іспанські урядові речники погоджуються, що в Центральній Америці не можна допустити до створення ще одного причілку комуністично-московської імперії що становило б загрозу для інших демократичних країн в цьому обширі, але вони засуджували есентуальну військову інтервенцію, підтримку громадянської війни і покарання населення Нікарагуа застосуванням ембарга, чи взагалі економічних санкцій. Тут входить в рахунок цивільне населення, діти, старші особи, жінки, які не мають жадного відношення до політичних сандіністів і їх за помилки прокомуністичних елементів в тій країні карати не можна.

Іспанія також погодилася розпочати незбаром переговори з представниками 3СА про скорочення військового контингенту в Іспанії на чотирьох базах в Іспанії. В основному Гонзалес і Моран були задоволені відвідинками Президента 3СА, а сам Р. Реген висловив думку, що розмови американської делегації з представниками іспанського уряду були продуктивними і корисними. Ф. Гонзалес заявив кореспондентам, що він обговорив з президентом Р. Регеном майже всі важливі аспекти міжнародної політики, з концентрацією на Близькій Східі, Центральній Америці, Південній Азії та інші загрозові райони.

Запитаний кореспондентами, про що саме говорили Р. Реген і Ф. Гонзалес і до яких висновків дійшли у справі Нікарагуа, Президент 3СА відповів, що певні справи, про які важко говорити відкрито у публічному, щоб не було потім неприємностей.

Президент Р. Реген, Перша Лейди Ненсі і численна американська делегація перебувають тепер у Франції, де Р. Реген виступив в Європейському Парламенті, що має тільки символічне значення. Останнього тижня, по дорозі до Вашингтону, мають бути відвідини Парламенту.

ВШАНОВУЮТЬ ЗАСЛУЖЕНИХ ЧЛЕНІВ

Пассейк, Н. Дж. — В суботу, 11-го травня ц.р., заходою Управи місцевого відділу Організації Оборони Лемківщини, відбувся в Українській Централі при 240 Говп авеню, бенкет з нагоди відзначення заслужених членів Відділу ООЛ.

В програмі бенкету — вручення відзначень та містечка частина. Після бенкету о год. 9-й вечора відбувся забава при звуках оркестри „Хлопці із Львова“.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УМ

Нью Йорк, Н. Й. — Річні загальні збори Українського Музею відбулися тут в неділю, 19-го травня ц.р., о год. 2-й по полудні в Домі СУА — УКА, при 203 Друга авеню, із звичайною програмою, яка включала вибір вільних членів Управи і п'ятьох членів Контрольної комісії. Крім того присутні матимуть змогу вислухати звіт директора Музею та голови і продискутувати справи, які матимуть важливе значення для дальшої праці Управи.

Ще одна книжка М. Ступки

Нью Йорк. — Минулого року тут у Видавничій УК-ПРЕС надруковано ще одну книжку авторства Михайла Ступки — 391-сторінковий твір у твердій люксовій обгортці п. н. „Знайдіть береги русла річки Серет“. Спогади, том перший. Назва попередньої книжки цього ж автора — це „Над тихим Серетом“.

У книжці зразу зазначено що для цілісності цих спогадів ввійшли до цього видання ще й короткі епізоди з попереднього, тут уже згаданого автором видання. З передмови автор книжки можна довідатися, що цей перший том спогадів розпочинає опис його дитинства, а закінчує розповідь про його життя, як „жаторжника“ під арештом, а продовження, аж до вильоду до Європи за океан — пише М. Ступка, — буде в 2-му томі під назвою: „До берегів Атлантичного океану“, що вже в друкарській по процесі і вийде на початку 1985 року. М. Ступка присвятив свій твір — „найдорожчим поєстрам і поб-

ПАНЕЛЬ УАКРАДИ

Ньюарк, Н. Дж. — Заходами Відділу Української Американської Координаційної Ради тут в суботу, 11-го травня ц.р., о год. 6-й вечора в приміщенні Чорноморської Січі, при 680 Сенфорд авеню в Ірвінгтоні, відбулась панель у домі братів-тудиш: д-р Юрій Солтис — „Теперішній стан і завдання УАКРАДИ“, Микола Мовчан — „Спогади і спостереження“, Ігор Олшанівський — „Конгресова комісія дослідження голоду в 1932-33 роках“, модератор панелі — Володимир Сенскаж; вступ за доповідями датками.

В КИТАЙСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ

Уряд розгорнув широку кампанію проти злочинів. Досі у північному місті Шенянь засуджено на кару смерті і розстріляно 10 осіб. Спостерігачі і західні кореспонденти думають, що в цій всерайовій кампанії загине, або вже загинуло приблизно 20,000 осіб. Кампанію проти злочинства започаткував в 1983 році некоронований лідер Китаю Денг Шаопінг.

ЛАВРЕАТ МИРОВОЇ нагороди Нобеля список з Південної Африки Десмонд Туту заявив недовго кореспондентам

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні та етичні принципи. Незадоволення матеріалів повертається тільки тоді, коли автор самостійно застерігає. Доповнення за адресою: 30-420 ISSN 0274-6964. Редакція не відповідає за зміст опублікованих матеріалів.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.

Чеків і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Успіх чи невдача

Коли голова держави їде на конференцію із шістьма іншими державними представниками, то не може рахувати, що він на сто відсотків переверде там свій план, свої проекти. Кожна країна має власні проблеми, кожний державний муж має власний підхід до міжнародної ситуації. І до питань внутрішнього порядку. І тому й президент Реген каже правду, коли заперечує твердження неприхильних йому коментаторів, наче би його вершина конференції у столиці Німеччини Бонні в минулому тижні скінчилася його невдачею. Це не була невдача, коли тільки один французький президент Міттеран не захотів погодитися відразу на скликання окремої торговельної конференції у справі імпорту-експорту, зате наполягав радше на нараді щодо монетарної системи.

Зібрані в Бонні лідери сімох найбільш промислово розвинених країн у світі — ЗСА, Канада, Англія, Франція, Західна Німеччина й Італія, погодилися, що така конференція у справі вирівнювання валют повинна відбутися, але аж після наради Міжнародного монетарного фонду, що буде в цьому році. Цікаво, що Японія, яка веде дуже егоїстичну торговельну політику, заливаючи світ, зокрема Америку своїми товарами, та роблячи труднощі імпорту з Америки, погодилася на окрему міжнародну конференцію у справі торгівлі.

Реген мав рацію, коли звернув увагу, що сам факт переведення конференції у Бонні у повній гармонії з без ніякого скреготу — це успіх, бож там були репрезентовані два світи — чотири альянсу з Другої світової війни — ЗСА, Британія, Франція й Канада — і три вчорашні вороги — Німеччина, Італія й Японія. Реген не поставив точки над „і“, але було ясно, що всі ці учасники конференції у Бонні опинилися в одному таборі, на одному фронті, тільки з уваги на загрозу від Советського Союзу. І тому Москва вчинила все можливе, щоб змобілізувати всі недолугі пацифістичні кола, всіх найвіщих русофілів і всіх політичних анальфабетів, щоб демонстрували проти цієї конференції, яка маніфестувала сильний і об'єднаний демократичний світ. Це, мабуть, уперше в історії, що проти конференції лідери вільного світу демонстрували його вороги — в масках на головах. Німецька поліція не церемонилася з ними, бо в Німеччині чи Англії не кричать про „поліс брутальності“. Але вулиці демонстрації, режисеровані з Москви, не мають впливу на політику демократичних держав.

Микола Кушніренко

ПИСЬМЕННИК ФЕДІР ДУДКО

(У сторінці з дня його народження)

Сьомого травня (24-го квітня ст. ст.) 1885 року народився Федір Дудко в козацькому селі Шабалинці Сосницького повіту на Чернігівщині, а помер у Нью Йорку 1-го березня 1962 року на 77-му році життя. Залишивши восьмий клас гімназії у Новгород-Сіверському, Федір Дудко виїхав до Москви, де студіював в університеті журналістику в роках 1904-06. Тут він друкував свої оповідання в щоденнику „Свєточ“ і став співробітником цієї газети, доки уряд її не припинив. У 1907 році переїхав до Києва, де студіював в відділі архітектури політехнічного інституту та дописував до київської „Ради“. У своїх спогадах „Моя молодість“ (Нью Йорк 1965, ст. 67) Ф. Дудко згадує, що, виїхав на студії до Москви, як „обширне“, а після трьох років перебування в ній повернувся на Україну, як свідомий український. Як стався ця така метаморфоза, автор обіцяє, що „про це мова буде пізніше“, на превеликий жаль, мови про це у спогадах немає, бо вони не закінчені, обриваються на описі залишення новгород-сіверської гімназії. Усе Дудкове життя від дитинства до кінця юнацтва, коли він виїхав у Москву, було пересякане українською стихією, але національну свідомість він набув у Москві серед студентів-українців, де громадське життя було багато вільніше, ніж на Україні. Головні етапи життя письменника були такі: Під час Першої світової війни працював у „Союзі Городів“, бо до війська його не взяли із-за слабкого зору. За Центральної Ради працював у Києві, і коли його захопили більшовики, на чолі з Муравйовим, владоса Дудковий швидко сховатися від жорстокої Чека. За української

Якраз тепер, коли світ зустрічає і обходить 40-ліття від закінчення Другої світової війни, засоби масової інформації пригадують багато чого такого — „Що не повинно було статися...“

Деякі політичні аналітики наголошують, що ЗСА зробили три основні помилки: — Перша, це домовлення в Ялті з СССР із закінченням у Потсдамі. Друга — однабічна, точно необрахована у наслідках — допомога СССР, позичка т. зв. „Ленд ліз“, і третя помилка — безконтрольна і майже до основна ліквідація усієї тогочасної зброї та військового виробу на усіх пляцдармах тодішньої, цієї насправді, глобальної війни. А деякі коментатори поважають навіть утверджувати, що мовляв, ці три вищенаведені помилки, залишилися і по нинішній день, начебто вічні і незнищені... Це правда, що ЗСА мали повнісіньку причину для того, щоб заслужено тріумфувати від вигравшу війни. Основні вороги Німеччини й Японії були на віки-вічні зневалізовані і зліквідовані, а „поцітний добротя“ — Дядько Джов — отримав все, що хотів і в такій формі, якої він ніколи не очікував. Коротко, всі обставини і геополітичні передумови мали всі дані для того, щоб запевнити знедоленому світові — вічне благо і мир.

Всі ті що були в тому часі в Європі, пригадують собі, як масово спалювано т. зв. „повітряні бомбовики-фортеці Лібертас“, а все, що було із будь-якого металу на військових базах продавалося, як „злам“ — відпадки

Усім слабшим, або зруйнованим державам, продавано військову нову обуву.

П. Осібний

НЕ БАЙДУЖА НАМ СПРАВА

(Події навколо української редакції „Радіо Свобода“ в Мюнхені).

означає, що наша громада усвідомлює собі значення і вагу українських радіопередавань для України.

Та найголовнішою причиною, чому українські газети почали писати про „Радіо Свободу“, це гострі атаки в деяких американських газетах на адресу української редакції. Американські газети „Нью Йорк Дейлі Ньюз“ і „Крішчен Сандс Мунитор“ обвинувачують, що в українських радіопередачах РС в Мюнхені панує дух „антисемітизму“, „буйного націоналізму“ (квазі „вихвалений“ нацизм). Зрозуміла річ, що нам, українським громадянам у ЗСА в першу чергу, але і кожному українському патріоту, не може бути байдуже, якого змісту є українські радіопередавання з Мюнхену, не є нам байдуже про що і як інформують український відділ РС слухачів на поведеної Україні. Що ж це були за радіопередачі, якого змісту, що викликали такий гнів і гострі атаки зазначених американських газет? Чому ці тяжкі звинувачення на адресу українського відділу РС посилалися

Добре, що українська преса у вільному світі заговорила про українські радіопередавання РС в Мюнхені. Так не було раніше. Це

Ярослав Курдик

ВЗУТТЯ — ЦИВІЛЬНА І МІЛІТАРНА ПРОБЛЕМА ЗСА

(„скреп“). Велику кількість це зовсім неуживаної зброї було передано, бідним і пониженим війною країнам, які згодом увійшли, як окремі і самостійні держави і поклали в чітку розмежованість тоді „Сфери впливів“, що їх розділено між ЗСА і СССР.

І хоч зі сторони ЗСА не передбачувалося, навіть і на найдовшу мету, ніяких замінних політичних подій, але на диво, що вже в дуже короткому часі до дверей ЗСА, постукало справжнє політичне і мілітарне „протверзіння“. Ними були: Захвалення СССР на Грецію й Югославію; Блокада Берліну, а після того наспіла — найтрагічніша несподіванка, війна в Кореї. І як воно не дивно, — пишуть сучасні мілітарні режисери і аналітики, — але вибух цієї війни, показав нам наглядно, якою непередбаченою покладалася в тому часі наша суперпотужна держава, коли вона стала віч-віч із неочікуваним ворогом. Може одним із дуже характерних деталей, був факт, що армія, яку довели до організації і винищення у якнайкоротшому часі, не мала достаточної кількості обuvi. Причина того була „вибродаж“ усього того, що було у військових магазинах з часу Другої світової війни.

Усім слабшим, або зруйнованим державам, продавано військову нову обуву.

Юрій Рибак

Децо про сеньорів

І ось для прикладу: — Як може жити 235-мільйонна держава, яка не має змоги обити мільйони свого цивільного населення і мільйони активних воєнк та їхніх резерв, для Крайової оборони?

Америка продукує під сучасну пору, навіть несповні 25 відсотків обuvi. А решту?.. Решту продукують для неї її „союзники“, що віддалені на тисячі миль. Це Корея, Індія, Тайвань, Бразилія, Філіппіни, а з ближчими — Італія, Іспанія, Румунія й Югославія. У ЗСА перестали виробляти взагалі новочасну обуву машинерію, або гарбування шкіри. Чомуамериканська обува не їде?..

Причини, якої слід дошукуватися у ЗСА, як і самісінька, що імпортованими автами — „Тойота“, „Фольксваген“, „Фіат“ і т. д. Вона набагато разів дешевша. Вона, ця імпортована обува, є теж одною із дуже поважних чинників, які підтримують американський бюджет. Бо ці більйони відходять від нас.

Ця індустрія вимагає окремого вишколеного персоналу і робітників. Як виходить із недавньої заяви, секретаря Департаменту оборони Вайнбергера — „що мовляв, за напруву у нашій вугтевій індустрії, мусить взятися Департамент оборони. І основне відродження мусить прийти у найближчому часі, бо добре виконане військове взуття, — каже секретар Вайнбергер, — так само необхідне і потрібне кожному воєнкові, як зброя і амуніція“.

робити. Та щоб знати, що робити, треба довідатися точно про ці пересилання, які викликали такий великий гнів деяких американських журналістів. Ми завдали собі трudu добути ці передачі і їх опублікувати. Хай наші читачі самі вироблять собі думку про зміст цих пересилань і чи атаки американських журналістів є справедливими. Робимо це хронологічно. 13-го січня 1984 року український відділ РС переслав в етер таку передачу. Наводимо повний і автентичний текст:

„Документи української революції“. Продовжуємо серію, присвячену подіям в Україні 65 років тому.

Попереднього разу ми читали уривки зі спогадів члена Центральної Ради, міністра земельних справ за часів Директорії Миколи Ковалевського, в яких політичний діяч Наддніпрянщини оцінює становище в Галичині на початку 19-го року. Свою оцінку Микола Ковалевський закінчує так: „Напередодні переломових подій 18-го року в Галичині витворилася в Галичині сильна верства національно-свідомого інтелігенції, яка перебрала провід у політичному житті. Від'ємною стороною цього був специфічний брак революційності в галицько-українському суспільстві — найкращим його представникам забракло у

(Продовження на ст. 3)

Можемо думати різно, однак статистика виказує, що один на 10 американців переступив 65-рік життя, не зважаючи на це, що згідно із стереотипним поглядом деякі працевдаці вважають сеньорів особами без будучини. Дійсність, однак, виявляє, що у багатьох випадках „старик“ є здоровим, багатим, краще вишколеним і політично більш активним, як це було колись у минулому. Сучасна соціальна норма старіння — це нове явище. У 1900 році пересічний вік життя людини був 47 років, а нині 74 роки, цебто продовжився на 27 одиниць. І це великий успіх, коли взяти до уваги, що від бронзової доби (3000 років до Христа) до 1900 року, цебто „крутого“ 5000 років, пересічне людське життя продовжилось лише на 29 років!

Із продовженням життя наших дідів та прадідів щораз більше говорять про рідності чотирьох поколінь. Нині майже половина сеньорів має внуки, а яких 10 відсотків — всіх сеньорів, скажімо у віці понад 75, мають дитину, що сама є сеньором. І це слід не забувати. Але воно важливе не лише для сектора здоров'я, якому треба приписати успіх, але теж для американського бізнесу, що мусить запевнити економічне постачання потрібне сеньорам. По суті, цей сектор населення не інший від економічного оглядом як молодий, лише хіба тому лиш сам по собі своєрідний, що має окремішні зацікавленості і вимоги.

Сеньйори, коли вже більше не зв'язані з місцем праці, часто змінюють місце замешкання. Згідно з опитом бюра населення в роках від 1975 до 1980 тільки 25 відсотків сеньорів це зробили. Але Флориди не є „обичайною землею“ пенсіонерського раю. Бізнесмени, які слідкують за ринком збуту, вважають, що найбільше згущення населення у віці понад 65 років є у сестейтаха: а саме: Каліфорнія та Нью Йорк по 2 мільйони душ та Флориди, Ілліної, Огайо, Пенсильванія та Техас по одному мільйону нових сеньорів.

Незалежно, однак, від цього, що сеньйори думають про себе, що вони яких десяти років молодіші, ніж у дійсності, прояви інтелектуального ослаблення виходять на яв, що спричинене радше перебудити недугами, ніж самим процесом старіння.

Американський психолог Реймонд Кеттел має свою теорію і вважає, що розумові здібності людини виявляються у двох видах: Кристаліні розумові здібності продовжують розвиватися із збільшенням інформації та досвідом у розв'язуванні проблем. Це має до діла з розсудливістю та інтуїцією, що покращуються з часом. Плавкі розумові здібності охоплюють абстрактне відношення таке, як: мате-

матика, фізика та наука — можуть стабілізуватися або зменшатися із поступом старості.

У загальному, інші студії виявляють, що із роками життя, час — потрібний на людську реакцію так фізичну, як і умову — постійно зростає. Все ж таки знаходимо багато прикладів, де сеньйори можуть бути дійсно повновартісними одиницями у світі. Прекрасним прикладом цього є президент Реген, а мистець Пабло Пікассо виявив багато жагості і творчості якраз в останні десятиліття свого життя, проживши 92 роки. Часами люди дивуються, що молоді особи почувують себе старими себе старими, а старі сповнені молодечої енергії і запалу. Тут вирішують часто перебудити недуги, які людина не встигла контролювати. Здорові, однак, люди — незалежно від віку — бажають проявити повну продуктивність у своєму житті. Тому саме для багатьох із них йти на пенсію — це не означає — покінути з працею. А, навпаки, вони виходять назустріч викликові дня. І це має практичне значення, бо чимраз більше працевдаців приймає тих, які хочуть працювати. І це не повинна бути ніякою трагедією для пенсіонера зачинати нову професію. Гляючи довкола і побачимо скільки молодих працівників з причини технологічних змін у економіці, втратили професію раз наразі і мусять переставитися на щось нове. Часто буває так, що пенсіонер не потребує йти до праці ради хліба, бо змінив своє довготривале працевдавання матеріальне буття. Але у ЗСА є велика можливість добровільної праці, яка до нічого строго не зобов'язує, проте кожному дає велике душевне задоволення і включає людину, як частину громади, сам же цього роду добровільці переконують скільки добра він робить своєму ближньому у потреби — не грішимо, а власною usługом.

При цій нагоді цікаво слідкувати за розвитком Українсько-американського Товариства Сеньйорів (з понад 1,980 членами), що діє у рамках Українського Освітнього Культурного Центру у Філадельфії.

У березні ц.р. відбулися місячні сходили Товариства, які провадив голова проф. В. Винницький. Між референтами були д-р Олександр Черник та Ірина Кушнір. Вони зуміли своїми переконливими аргументами зрушити присутніх і вказати як важливим для сеньйора бути активним. Вони теж звернули увагу на матеріальну допомогу потребуючим, бо держава і стейти радше дають фонди для вержування здоров'я і життєздатності всіх сеньйорів, ніж на оплату медичної опіки.

У повісті „Чорторий“ діюві особи українські воєнки й більшовики, а потім денікінці, повстанці й українські цивільні патріоти. Друге видання цієї повісті було в Августбурзі 1946 р. В рецензії на перше видання Володимир Дорошенко писав: „Повість „Чорторий“ написана легким стилем і гарною мовою. Читача її до кінця не ослабляють інтересом, а закриваючи книжку на останній сторінці мимоволі жалкує, що ще не має у руках дальших частин. Серед безлічі різного роду друкованого паперу, яка наводно наш книжковий ринок, слушно розчаровуючи й дегустуючи читача, „Чорторий“ — безперечно явище у нас вимкове, варте всякої уваги. Це не макулатура, а річ справді літературна“ (Ця рецензія надрукована на обкладинці першого видання (1927 року).

У другій частині трилогії „Квіти й кров“ майстерні діалоги й монолози на перших сторінках. Родина адвоката Фесенка у Києві його гості: українська патріотка Лідочка й Фесенків колега адвокат — жид Горюв. Українці покинули Київ, більшовики ще не прийшли. Горюв висміює українців, а Фесенки, він і вона, регочуть, — „так і лягали зі зміху!“ А Лідочка ножем шпирхнула в серце. Далі гостра дискусія між Лідочкою й Горювцем, її суть актуальна й сьогодні.

(Закінчення на стор. 4)

коротких оповідань — „Дівчата очайдушних днів“, 2-ге вид. Августбург, 1948. „Заметілі“, 2-ге видання, Августбург, 1948. „Краса життя“, „Отаман Крук“, „Стрибожа внука“. Окремо вийшов його роман „Війна“ та незакінчена історична повість про Мазепу „Великий Гетьман“. У третьому, виправленому автором, виданні цього твору (Августбург, 1948) в кінці книжки (ст. 216 є слово „Від Автора“. У ньому читасмо: „Повість „Великий Гетьман“ є тільки першою частиною задуманого великого роману з Мазепиних часів, до якого я зібрав історичний матеріал на протязі шести років. У 1-й частині змальовано життя в гетьманській резиденції, у 11-й май я на меті змальовати життя і побут полковницької та сотенної верстви, в 11-й — побут широкого суспільства (козацтва і „посполитого людю“), з цікавим у тих часах законодавством, звичаями і т. п., у 11-й — життя Запоріжжя. Усе це мало бути представлено на тлі великих подій Мазепиного гетьманування, в зв'язку з глибокою аналізою політики і характеристикою особи самого Мазепи. Три грубі зшити старанно зібраних по бібліотеках цінних джерельних матеріалів до роману пропали під час мого втечі з Галичини від більшовиків у 1939 р., і задуманому романові у повному його вигляді, не судилося побачити світло. Можливо, що згодом, коли на це дозволить обставини і час, я ще повернуся до закінчення своєї праці. Німеччина, США — зона, 1948 р.“

У Німеччині в 1948 році ще можна було мріяти про продовження згаданого великої праці, але перші роки в ЗСА для всіх письменників і мистців українських матеріальні обставини були дуже несприятливі. Треба було думати не про творчу мистецьку працю, а про „джаб“, щоб проіснувати. Згадане слово „Від Автора“ є свого роду документом ліхольті, що нищило не лише людей, а й літературні твори, а часом і наукові. Судячи по першій надрукованій частині роману „Великий Гетьман“, можна з певністю сказати, що українська література втратила великий високомистецький твір про добу гетьмана Івана Мазепи. Інший великий твір Федора Дудка називається „В Заграві“, трилогія з визвольної боротьби України у 1919-20 роках, ділиться він на чотири окремі томи, що вийшли окремими книжковими виданнями, але сполучені між собою сюжетом і персонажами. Три частини видало в

Львові Вид-во „Червона Калина“ в роках 1927-1929, а четверту Вид-во „Хортиня“ у Львові 1931 року.

Назви окремих томів такі: I. „Чорторий“, 1927. II. „Квіти й кров“, Львів, 1928. III. „Назарішак“, Львів, 1929. IV. „Піврва“, Львів, 1931 р. Вид-во „Хортиня“.

Заголовок „Чорторий“ міг би стосуватися до всіх чотирьох частин твору. Слово чорторий означає великий вир, тобто місце у ріці, морі і т. ін. з круговим рухом води, що утворюється в наслідок дії протилежних течій (Словник української мови, Т. I, ст. 466). Якщо людина потрапить у чорторий, то з нього не вийде. У 1919 році майже вся Україна була в чорторії. Червоні й білі москалі, поляки; свої, що пішли на службу Москві, отамани Махно й Григорів, обивателі малоросії, що чекають на денікінців, а інші-більшовики. І в цьому хаосі молода УНР із своєю невеликою армією, що була охоплена тифом. Все це знаємо з історичної літератури, але мистецький літературний твір про історичні події переконую читача глибше і залишається в його пам'яті довіго.

У повісті „Чорторий“ діюві особи українські воєнки й більшовики, а потім денікінці, повстанці й українські цивільні патріоти. Друге видання цієї повісті було в Августбурзі 1946 р. В рецензії на перше видання Володимир Дорошенко писав: „Повість „Чорторий“ написана легким стилем і гарною мовою. Читача її до кінця не ослабляють інтересом, а закриваючи книжку на останній сторінці мимоволі жалкує, що ще не має у руках дальших частин. Серед безлічі різного роду друкованого паперу, яка наводно наш книжковий ринок, слушно розчаровуючи й дегустуючи читача, „Чорторий“ — безперечно явище у нас вимкове, варте всякої уваги. Це не макулатура, а річ справді літературна“ (Ця рецензія надрукована на обкладинці першого видання (1927 року).

У другій частині трилогії „Квіти й кров“ майстерні діалоги й монолози на перших сторінках. Родина адвоката Фесенка у Києві його гості: українська патріотка Лідочка й Фесенків колега адвокат — жид Горюв. Українці покинули Київ, більшовики ще не прийшли. Горюв висміює українців, а Фесенки, він і вона, регочуть, — „так і лягали зі зміху!“ А Лідочка ножем шпирхнула в серце. Далі гостра дискусія між Лідочкою й Горювцем, її суть актуальна й сьогодні.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довше за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і писані на одному боці листка паперу. Якщо допис пишеться рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє що вимога як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо знайдеться потреба). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після опублікування. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійськи і по-українськи. — Редакція.

КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ ПРИЯТЕЛІВ АБН

відбудеться

18-го і 19-го травня 1985 року
в Нью-Йорку, Н. Й. ЗСА

Головна тема конгресу:

„Найсильніші союзники Заходу”

Наступні доповіді будуть виголошені визначними діячами

поневолевих і вільних народів:

„Незмінний гімн Москві до опанування світу”;

„Значення політично-психологічної війни”;

„Трагічні наслідки Ялти”.

Відбудуться три панелі з учасниками різних національностей

на такі теми:

„Національно-визвольні процеси за залізною заслоною”;

„Збройна боротьба поневолевих народів на житті і смерті”.

Панель молоді: „Ідеї, якими сьогодні живе молодь у вільному світі та за залізною заслоною”.

У суботу, 18-го травня 1985 р., о год. 6:30 веч.

відбудеться

КОНГРЕСОВИЙ БЕНКЕТ

у готелі „Віста”

VISTA INTERNATIONAL HOTEL

3 World Trade Center, New York, N.Y. 10048

на якому промовлятимуть визначні американські політики.

Конференція відбудеться

у Домі ОУВФронту в Нью-Йорку.

початок у суботу, 18 травня, о 9-й годині дня

Квитки на бенкет можна набувати при: AF ABN, 136 Second Ave., New York, N.Y. 10003, USA. Tel.: 212-982-5042

Українське Лікарське Товариство Північної
Америки у співдії з Науковим Товариством
ім. Шевченка і Українським Інститутом Америки
відзначають

40-РІЧЧЯ СМЕРТІ св. п. д-ра мед. ЮРІЯ ЛІПИ

визначного лікаря, письменника, поета і публіциста, який
загинув на стійці, несучи медичну допомогу воїнам УПА.

Пропам'ятний вечір відбудеться

в суботу, 18-го травня 1985 р., о год. 6-й по пол.

в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку

21st 79-та вул.

ПРОГРАМА.

Доповідь про поета виголосить д-р ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ,

голова „Слово” — Об'єднання Українських

Письменників в Америці

Спомин д-р РОСТИСЛАВ СОЧИНСЬКИЙ

Мистецька частина:

концертна піаністка ЛЯРИСА КРУПА;

артист українських театрів СТЕПАН КРИЖАНІВСЬКИЙ

Після програми — ЗУСТРІЧ при ПЕРЕКУСЦІ

Організацією вечора займається Управа Українського Лі-

карського Товариства Північної Америки Відділу Метрополі-

ті Нью-Йорк — Нью-Джерсі, запрошуючи Українське Грома-

дство взяти участь у цьому пропам'ятному вечорі та вшанувати визначного Сина Українського Народу.

За УПРАВУ.

д-р Богдар Ворох (голова)

д-р Андрій Баранецький (секретар)

35-ліття УСО „ТРИЗУБ”

БЕНКЕТ-БАЛЬ

Вшанування історії „Тризуба” в 120 прозірках, на 20х12 екрані, з 50-их і 60-их років. Прийдіть і подивіться на себе, чи знайомих 30 років тому.

Субота, 18-го травня 1985 р., зала св. Йосафата, Френкфорд, Філадельфія, Па.

6, 7, 9 р. м. — Коктейль, програма, забава при звуках оркестри „Червона Калина”.

Дотация: \$30.00 від особи. Квитки можна набути у всіх членів Управи або контактуватися на адресу: B. Stryj, 90 Buttonwood La., Cinnaminson, N.J. 08077. 609-829-0329.

Не байдужа...

(Продовження зі стор. 2)

вирішальну хвилю можуть бути революційного пориву з боротьби за національну свободу західноукраїнської вітки нашого народу. Ще відчувалися рештки політичних й культурних впливів спеціальної австрійської ментальності, але й вони вже поволі зникали. Починалася нова доба на Західній Україні. Процес соборності відкривав можливість взаємних впливів обох віток українського народу, обміну політичним досвідом, оживлення культурної праці в рамках національної єдності та економічної відбудови країни, через яку проходив протягом чотирьох років кривавий фронт світової війни.

Тим часом під тиском більшовиків Директорія Української Народної Республіки покинула Київ; уряд головною отамана Симона Петлюра опинився в Рівному, а весною 1919-го року на Поділлі. Змалюючи тогочасні події, Микола Ковалевський торкається однієї важливої проблеми, а саме: якими були тоді взаємини між українцями та жидками. У спогадах Ковалевського „При джерелах боротьби” читаємо:

„Під час боїв з більшовицькими за місто Проскуров (нині Хмельницьке) Петлюра запросив мене поїхати на передову лінію наших частин, які наступали від містечка Миколаєва і були вже недалеко від Проскурова. До Миколаєва ми поїхали самоходом. Там містився штаб нашої Запорозької групи, якою командував генерал Сальський. Його начальником штабу був талановитий старшина російського генерального штабу полковник Воскобойніков. Містечко Миколаїв було типовим польським містечком, у якому переважали більшість населення становили євреї. Коли ми вїхали до містечка, велика базарна площа була вся заповнена мешканцями Миколаєва, при чому християнська частина населення, селяни і ремісники, згрумадувалися на одному кінці площі, а євреї на іншому. Делегації одних і других привітали нас хлібом і сіллю та промовами, в яких висловлювали радість з приводу звільнення від російських більшовиків. Від єврейського населення промовляла старенький рабин, який славився на ціле Поділля серед євреїв як чудотворець. Він вийшов до нас в оточенні поважних і старших євреїв під великим baldachimom — ознакою його високого становища. Він звернувся до Головного отамана Петлюри з вітальною промовою і висловив побажання перемоги над ворогом. Він розмовляв українською мовою з характерним польським діалектом. Кульмінаційним пунктом його промови були слова, в яких він з піднесенням підкреслював, що єврейське населення Миколаєва, а також цілого Поділля, так само не хоче більшовицької влади, як і християнське населення. На жаль, казав він, серед єврейського населення, особливо серед молоді, є як він висловився, „бузувіри”, що йдуть разом з більшовиками, але і серед українців є

такі молоді люди, що йдуть по боці більшовиків. Отже не треба робити євреїв відповідальними за переступи і політичний фанатизм певної частини єврейської молоді. В кінці він додав, і це було правдою, що від дня, коли до Миколаєва прийшли частини української армії, в містечку панувала порядок і спокій і не було жодного насильства над євреями. Промова старенького рабина справила досить сильне враження і вся юрба, зібрана на площі, голосними покликами підтримувала висловлені рабином думки.

На цю промову відповів Симон Петлюра, запевняючи жидівське населення, що він не допустить до насильства і буде карати тих, хто, використовуючи тимчасову анархію, нападати та грабувати мирне населення. Тоді у Миколаєві Петлюра підписав свій відомий наказ, в якому заповів, що кожного, кого підмають на гарячому винику участі в погромах, воєнно-польові трибунали будуть карати на горло. Промова Миколаєвського рабина і наказ Головного отамана порушили одну з найбільш складних справ міжнародних відносин на Україні, власне єврейську проблему. Радикалізм і фанатизм частини єврейської молоді, що вважала своїм обов'язком не тільки пасивно, а й активно підтримувати більшовицький наїзд на Україну, утруднювали в значній мірі об'єктивний і спокійний підхід до цієї справи. Хвиля погромів, яка тоді покітилася по всій Україні, і то головним чином там, де наших збройних підрозділів уже не було, а де панував терор більшовицьких окупантів, вивернула зрівноважену атмосферу загального напруження. Ми мали нагоду перекоонатися, що деякі погроми, які сталися на місці перебування наших частин, в тому часі і погром у Проскурові (Хмельницькому), виникли в ході воєнних дій із причин агресивності добровольчих єврейських загонів, які, власне, тоді організувалися на Правобережжі України при більшовицьких загонах, як, наприклад, при так званій Тарашанській дивізії.

Страшний погром у Проскурові (Хмельницькому) стався через те, що місто було зайняте великою нашою частиною, а більшовицькі відділи відходили. Наші козаки використали перерву в боях для обиду. Після кількох днів інтенсивних боїв, усі солдати були виснажені та голодні. У момент, коли почали видавати обід, раптом почулися постріли і скоро виявилось, що батальйон єврейських добровольців відділився від більшовицького

загону, повернувся до Проскурова, використав нашу неувважність і відкрив вогонь по наших солдатах. Наші мусили покинути їжу і схопилися до зброї. Єврейський батальйон розбито, частина його втекла, частина потрапила в полон. Але вістка про те, що євреї-добровольці напали на наш загін, скоро розійшлася по інших наших полках. За цих обставин тільки в деяких випадках пошастило втримати обурення козаків, а деяка частина з них добачала вже в кожному євреї свого ворога. Такий був початок погрому в Проскурові (Хмельницькому).

Були часто випадки, коли нашим козакам доводилося битися з досить значними формациями єврейських добровольців. Настрій серед козаків був ще й тому податний на виступи проти євреїв, що, власне, під Проскуровом, на самому початку нашого наступу, єврейські добровольці взяли в полон наших розвідників і тут же на місці замордували їх під самим містом. Місцеві люди бачили ці жорстокі вбивства наших молодих козаків і потім показували їх тимчасові могили. Спеціальна слідча комісія оглядала їхні змасакровані тіла. Попри ці факти, Головний отаман Петлюра і уряд видали цілу низку розпоряджень і чимало було випадків покарання на горло за участь у погромах.

Українські євреї зробили величезну тактичну помилку, допустивши до того, що значна частина єврейської молоді приєдналася до червоних російських банд, навіть творила окремі єврейські підрозділи. Причиною погромів у тій частині України, яка вже була зайнята більшовиками, було переважно те, що відділи Червоної армії, які складалися з чисто бандитських елементів, вважали своїм правом грабувати населення міст, а тому що багату частину цього населення були переважно євреї, то ці грабунки перетворилися на погроми. Дуже часто було так, що після приходу більшовицького загону ЧК починало свою терористичну акцію і насильства проти місцевого населення, але у цьому ЧК дуже часто траплялися на відповідальних становищах комуністи-євреї. Тоді місцеве населення генералізувало ці обставини й ототожнювало більшовизм з єврейством, що було, розуміється, величезною помилкою.

Але, беручи справу психологічно, трудно було не розуміти загальної атмосфери, в якій поставали погромницькі тенденції. Погроми викликали величезну деморалізацію і в населенні і в наших збройних підрозділах, затемнюючи часто

перспективу нашої визвольної боротьби. Тому для нас було цілком ясно, що боротьба з погромницькими настроями мусить бути проведена з усією рішучістю і що від цього залежить бойова вартість нашої армії. Мушу сказати, що в цьому напрямку було дуже багато зроблено. Найбільш переконливим доказом нашої позиції в цій справі був цей факт, що більшовицькі агітатори, там де вони не могли нічого вдатися, щоб деморалізувати наші частини, звичайно намагалися підбурювати наших козаків проти євреїв і цим способом сіяти деморалізацію. Під час епізоду в Миколаєві я вперше побачив Симона Петлюру таким рішучим у поборюванні антисемітизму і погромницьких тенденцій того часу.

Так оцінює у своїх спогадах „При джерелах боротьби” складні взаємини між українцями та єврейським населенням нашої батьківщини в першій половині 19-го року член Центральної Ради й уряду Директорії другої Української Народної Республіки Микола Ковалевський (кінцеві тексту передачі).

Треба сказати, що передмовою до книжки М. Ковалевського, з якої походить цей матеріал для передачі, написав покійний Емануель Бірнбаум, жид, який довго роки був видавцем ліберального щотижневика „Юдоль” (жидівський „Золото”). Бірнбаум напевно знав, для якої книжки, з яким змістом він пише передмову. Чи може він був „антисемітом”?

І ще одне: паризьке бюро РС, яке вивчав аудиторію слухачів цього радіо, дало рецензувати цю передачу 6-ом новоприбулим жидом з СССР. П'ятеро з них заявили, що в передачі немає антисемітизму, а шостий сказав: тому що в СССР заглушують радіопередавання РС, хтось міг би подумати, що в цій передачі було щось антисемітське. А один із керівників Бі-Ай-Бі, Ватенберг (сам єврей, за похолодженням) заявив, що його батько, який походить з тих околів, про які говориться в передачі, невідомо, що такою була дійсність.

Іншим словом: немає підстав твердити, що український відділ РС у Мюнхені передає в етер „антисемітського” змісту чи духу — передачі.

Продовження буде

Вісті з Норт-Порту

Сама назва „Флориди” притягаюча. Флориди — це країна старих віком людей і нічого дивного, бо тут свіже повітря, багато сонця, вічна зелень, тут цвітуть цілий рік квіти, тут запах помаранчевих квітів, а після видолох помаранч та тепле і гарне кольором море і затока.

До тої південно-західної частини Флориди шораз більше прибуває українців старшого віку із ЗСА і Канади.

Як звичайно на новім місці поселення українці зачинають своє громадське життя від домішки Просвіти, де збираються на розмови, щоб відзначити історичні річниці, а часом зачинають планувати будову своєї церкви, прагнучи продовжувати свою традицію у всіх її виявах.

В нашій історії імміграції в ЗСА і Канаді першими проявами самообутності і потреби продовження нашої ідентичності завжди була українська церква.

Так само тут у Норт-Порті виникла потреба заснування української католицької парафії зі сталим священиком-парохом, котрий буде опікуватися вірними у Норт-Порті, Вормі Мінерал Спрінгс, Веніс, Порт Шарлотта та в інших місцевостях.

По деяких труднощах і хитаннях українці католики рішили збудувати свою церкву як доказ прив'язання до своєї історичної церкви, як живий пам'ятник для замучених українських католицьких єпископів і вірних в Україні.

17-го березня прибув до

Норт-Порту єпископ Клівлендської дієцезії св. Йосафата Владика Роберт Москаль, щоб посвятити площу під церкву.

Рано Владика Роберт відслужив Св. Літургію в асесті парохіа о. мітрата І. Нагаського і о. канцлера Т. Саюка.

Каліцію осередку виповнили місцеві вірні і гості, які прибули автобусами з сусідніх місцевостей.

По Службі Божій Владика Роберт посвятити площу, а після всі вірні зібрались знову в обширній залі осередку на святині обід.

Йосиф Лисогір привітав Владика, священників і гостей.

Владика Роберт вже вдрігу прибув до Норт-Порту і здобув собі заслужену пошану і любов мешканців.

Понад 250 осіб зішлюсь, щоб вшанувати свого єпископа і почути науку про нашу українську католицьку церкву, її структуру, світлі минуле і певну будучність.

Можна було запитати в присутніх задоволення з тої зустрічі зі своїм Владиком і ентузіазм до починання будови своєї церкви для засвідчення прив'язання до своєї церкви, рідної нашим братам і сестрам там, в Україні.

На заклік В. Самофала присутні склали пожертви на будову церкви. Всі розкодилися з почуттям задоволення за виконання свого обов'язку.

При Божій допомозі наміри вірних увінчаються успіхом ще перед нашим святкуванням 1000-ліття хрищення Русь-України.

І. Савка

Вшановуючи пам'ять мого Достойного Країна

і Дорогого Приятеля

Бл. п.

ЮРІЯ СТЕФАНИКА

складаю 100.00 доларів

на ФОНД ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ

„СЛОВО”.

Д-р ГАЛИНА ПОДЮК-КЛЮФАС з родиною

У ДЕСЯТИ РОКОВИНИ СМЕРТІ

нашого Незабутнього ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДА

Бл. п. інж.

ЮРІЯ (ГЕОРГІЯ) ПАСЕЦЬКОГО

вшануємо його пам'ять датком на ПАТРІАРШИЙ ФОНД

і повідомимо, що

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

буде 30-го травня 1985 р., о год. 8-й ранку,

в церкві св. о. Миколая в Торонто, Канада,

дружина, діти і внуки

З болем повідомляємо Родину, Приятелів і Українську Громаду, що 7-го травня 1985 р., по довгій і тяжкій недугі відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН, ДІДУСЬ І БРАТ

Бл. п.

ВОЛОДИМИР ЮРКЕВИЧ

б. старшина 1-ої УД УНА та член Штабу УПА, відомий український бандурист.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 10-го травня 1985 р., о год. 7-й веч. у похоронному заведенні Литвин і Литвин 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОННИЙ ВІДПРАВИ: субота, 11-го травня 1985 р., о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, Н. Дж., а відтак на українській православній центрі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Записані в смутку:

дружина — МАРІЯ
мама — ПЕЛАГІЯ в Україні
брат — ЯРОСЛАВ в Англії
дочка — РОМА з мужем РЯКОВОМ
син — ЮРІЙ з дружиною ІРЕНОЮ та синами МАТЕЄМ І АНДРІЄМ
син — МАРКО

В пам'ять Померлого, Родина просить замість квітів на могилу, скласти пожертви на Літпис УПА або на сиротинці у Бразилії.

ФЕСТИВАЛЬ церкви св. ЮРА в НЬЮ ЙОРКУ

П'ЯТНИЦЯ 17 ТРАВНЯ 4 по пол. до 11 веч.
СУБОТА 18 ТРАВНЯ 11 рано до 11 веч.
НЕДІЛЯ 19 ТРАВНЯ 1 по пол. до 10 веч.

схід 7-ма вулиця поміж 2 і 3 авенюми • ВСТУП ВІЛЬНИЙ!

ХОРО-СПІВИ-БАНДУРИСТИ-УКРАЇН. ТАНЦІ-СОЛІСТИ-ТАГІЛКИ-ЛЮТЕРІЯ-ВИГРАШІ-ІГРИ-СМАЧНІ СТРАВИ-ПЕЧИВО

У ШОСТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

12-го травня 1985 року

Бл. п. артиста-малюва

МИКОЛИ НЕДІЛКА

Незабутнього мого МУЖА,
за спокій його душі просить
помолитися

дружина ОКСАНА
з Родиною

Письменник...

(Закінчення зі стор. 2)

У третій і четвертій частинах чотирьох крутих своїх жертов та татів їх на дно.

Ціла трилогія та й інші Дудкові твори читаються „одним духом“, але в останніх двох частинах трилогії іноді помічається ніби якась схематичність. Зате в коротких оповіданнях майстерність Дудкової прози здається більшою ніж у великих творах. З оповідання „Біла королівна“ наводимо нижче уривок опису ріки Сейму, що чарував і автора цих рядків в часи його дитинства.

Сейм не широка ріка, але довга; початок його аж за Курськом, тече він через Львів, Рильськ, де творить природну границю між росіянами й українцями, а далі протікає через Путивль та Батурин і за ним впадає в Десну. На його зеленіх берегах були лози із солов'ями та квітні. Та його слово Ф. Дудков:

...Знаєте, вода у Сеймі чиста-чиста, прозора-прозора і — пахне. Вийде теплим, м'яким, як шовк, пісочком по коліну у ріку, набереш води в жемію, поднесеш до носа — пахне. Чимсь таким свіжим-свіжим, молодим-молодим, невинно-зеленим. Як ніжна вода травниці. Як...

Та чи були ви коли на Сеймі? Ні? Школа!

Старий-старий Сейм і старі його задумливі води. Вглядаєся у води Сейму — і ви побачите прозорі, як скло, блискучі краплинки чистих сліз молоді кияни Ярославни: допливають з Путивля аж до цієї пори. Вглядаєся в Сейм — і ви побачите живі відблиски заплаканих очей молоденьких козачок, що в тихій задузі стоять над водою — виглядають з далеким походом своїх запечених на степовому сонці війовничих лицарів. Вглядаєся в води Сейму — і ви побачите та білі блискучі стрункі колони старої батурської палати: плывуть собі тихо, сумно, минаючи зелені береги, золоті піскові коси, плывуть у Десну, в Дніпро, до Чорного моря... (Збірник „Заметіль“, 1948, „Август“, вид. 2-ге, стор. 8-9.)

Ця апотеоза Сейму нагадує Гоголів опис Дніпра: „Чудовий Дніпро при тихій погоді...“, але Сейм не Дніпро і в Дудкових словах дотримана міра. Письмениця Галина Журба писала піснотітці тому (1936 р.), що Дудкові твори „стваряють письменника в ряди визначних белетристів нашої доби. Влучна спостережливість, місіями блискуча форма, вміння володіти діалогом, втримати його в рамках поміркованості і взагалі почуття міри — рідчужа важлива для белетриста“ (Календар „Дніпро“ за 1937 рік).

В Енциклопедії Українознавства (ЕУ—2, ст. 603) про Дудкову творчість сказано так: „Автор численних белетристичних творів, здебільша тематично зв'язаних із добою визвольних змагань; їх характеризують добре знання побуту, вміння будувати цікавий сюжет і романтична піднесеність, не зважаючи на ясні натуралістичні деталі“.

У своїх згадуваних уже спогадах „Моя молодість“ Ф. Дудко, згадавши про смерть свого дядька Федора, що на 19-му році покінчив життя самогубством, пише: „Всього лише десять років минуло від того часу, як те сталося, а все забулося по дядькові. Так усе швидко забулося по кожному з нас...“ (стор. 42). Із цих слів не песимізм, але, як побачимо нижче, оправдані. Це правда, що „все швидко забулося по кожному з нас“. Але Федір Дудко не „кожний з нас“, а один з творців української літератури, української культури. Проте, як згадує В. Дорошенко, „про покійного, як це не дивно, майже нічого не друкувалося ані за його довгого життя, ані за цей короткий час після його смерті“ („Слово“, збірник І. 1962, ст. 316).

Україна вже давно переживає добу забуття. Там промовчують історичні факти, фальшують історію, все скероване на те, щоб між сучасністю та історією не було зв'язку. Це один із засобів, щоб замість українців постав „радянський народ“. Більшість творів Федора Дудка у Львові або під замком або знищені.

А як у диявола? Тут згадують і роздувають значення партійних лідерів, об'єктивної історичної оцінки також нема. Заслужений письменник Федір Дудко, що-майже всі свої твори написав у Львові у роках 1922-1939, не потребував мовити людям вуха красномовством на форумах „Слова“, і про нього забули. Борімся із забуттям!

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ

Оселі Українського Народного Союзу

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсипських горах біля Кергонксону, Н. Й.

Замовляйте місце завчасу на вакації, на незрівнянній вакаційній побут на Союзівці.

Гірська природа, відновлені будинки і кімнати, домашня кухня, 8 тенісових кортів, відбаванкові площі, олімпійського розміру басейн, містечки і розвагові імпрези, забави та багато інших угодіжень.

Ті самі ціни, що минулого року.

Замовлення висилати:

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

СОЮЗІВКА — Оселя УНСоюзу

пошукує

ПРАЦІВНИКІВ на ЛІТО

до загальної праці, кельнерок і кельнерів, до помічів в кухні та помічників господаря (maintenance).

Платня після умови. Зацікавлених прошу з'ясувати.

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ПРИЙММО НА ПРАЦЮ

УЧИТЕЛІВ

які шукають zatrudнення під час літа

З'ясувати до

Головної Канцелярії УНСоюзу:

(201) 451-2200

Головний Екзекутивний Комітет УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

жати бонус в сумі 25 доларів. Було тільки шість секретарів, які заступили собі на цей бонус.

Звітдавець у наступному подав план праці Організаційного відділу на найближчі місяці. Праця включася такі акції:

* Висилка відповідних „упіменів“ до відділів, які в цьому році ще не придбали нових членів;

* Приготування до 10-ї ювілейної конференції голів Округу, запланованої на суботу і неділю 18-го і 19-го травня ц.р. на Союзівці. Уже зголосилося 24 особи.

* Приготування до десятичного центрального курсу, що має відбутися на Союзівці від 9 до 14-го червня. Запрошення вислано до 80 відділових секретарів.

* Приготування до Союзного Фестивалю на Союзівці, присвяченого батькам. Фестиваль відбудеться в неділю, 16-го червня. До участі запрошено всі доколійні Округи. Приїзд автобусами вже зголосили: Філадельфія, Трой, Ньюарк, Лігавеллі, Вунсакет.

* Приготування перекладу з англійської на українську мовою:

* Приготування друку також обкладинки для шкільноукраїнського календаря на 1986-ий рік;

* Місячні ліпні і серпні будуть присвячені акції акцідентного забезпечення (вакаційний час);

* Від вересня почнеться ударна осіння організаційна кампанія — передконвенційна.

Кожного місяця відіслано членів „Трибуни УНСоюзу“. Уже видано чотири числа і матеріал до п'ятого за травень. На жаль, майже нема матеріалів від союзівців з терену, за винятком інж. Степана Куропаса, який час-від-часу пише на союзівців теми.

З'ясуванням заходів і труднощів у пошукуванні та заангажуванні кваліфікованих обласних і постійних організаторів головний організатор С.Гавриш закінчив свій звіт та звітанням заступників в Головному канцелярії і відповідальних за

поодинокі відділи праці гол. ексекютивних урядовців.

Усі ці три звітові доповіді: канц. секретар і організатор подали у своїх звітах подробиці таблиці із подробицями про звітвані справи.

Звіт заступниці головного передсідника

Заступниця головного передсідника Г. Пашен, яка так само, як і заступник головного передсідника і головний директор для Канади, не є zatrudнена в Головному Канцелярії УНС і, як і їхня праця відноситься головню до репрезентації, для якої у звіттовому часі не було багато нагод. Звітдавець брала активну участь у пологодженні союзних справ в її громадстві та в оклії — справа продажу місцевих союзних фірм, як і репрезентація на індивідуальній базі, коли до неї в різних союзних і громадських справах звертаються члени УНС.

Звіт головного директора УНС для Канади

Сен. Юзик спершу ствердив і попередив, що з уваги на те, що його політична партія в Канаді є від останніх виборів при владі, він має багато більше праці і зайняти (переважно в різних державних комісіях), і тому попереджас та вибачасься, що тепер він навряд чи зможе відітати УНСоюзу стільки часу як раніше. Йому тепер насамперед належить на тому, щоб відповідно завершити започатковану ним уже раніше, включно з останньою конвенцією, справу відповідного доповнення до статуту УНС про оформлення УНС у Канаді, як канадської організації.

Повідолюючи коротко про стан і активність УНС в Канаді в звіттовому часі, про наради канадських Округів УНС та Канадського Представництва, про деякі нові організаційні можливості, зокрема про можливість заснування двох відділів УНС в Торонто, звітдавець довше зупинився на актуальній тепер у Канаді, як і в ЗСА, справі безпід-

ставних і кривдях напестей та оскаржень проти українців за їхню згоду співучасті у воєнних злочинах під час Другої світової війни. Не вважаючи, що вже час інформувати велику громаду про всі роблені і пляновані акції проти цих оскаржень, сен. Юзик бажав тільки зазначити, що громада, що в Канаді ця справа є „під повною контролею“.

Звіт заступника головного передсідника

Заступник головного передсідника д-р М. Куропас, поінформовавши про свою репрезентативну активність, довше зупинився на справі тих оскаржень, про які вже говорив сен. Юзик. Звітдавець уже від деякого часу має добрі зв'язки і взаємини з різними етнічними групами, включно з жидівською, і він зі свого боку докладася всіх зусиль, що цю справу належно вияснити і пологодити також у ЗСА. Звітдавець запевнив, що в наступному виданні „Нью Йорк Таймсу“ буде опубліковане звернення до президента Роналда Регена в справі його відвідин у Німеччині, яке підписали ряд відомих діячів з етнічних груп і він між ними, але в замітці до їхніх підписів подано, що вони підписують те звернення індивідуально, а їхні позиції в їхніх групах подаєтьсся тільки для їх ідентифікації. Також д-р Куропас має надію на задовільне пологодження тих безпідставних оскаржень, які глибоко вразили, а то й обурили українську громаду. Загально вважається, що жидівські установи, які цю справу видвинули, впади жертвою більшовицької агентури.

Короткими інформаціями про ряд інших справ і проблем, що їх тепер звітдавець пологоджує, у цьому зокрема пологодження справи постійної спізнованої поштової доставки „Свободи“ і „Тижневика“ їх читачам, — д-р І. О. Флис закінчив свій звіт.

Ська Американська Коордінативна Рада та інші. Звітдавець згадав також про участь УНС у заходах для оформлення Крайового Громадського Комітету для відповідного відзначення 1000-річчя Християнства в Україні, що вже сталося. У звіттовому часі Конгрес братських організацій стейту Нью Йорк мав два свої засідання в приміщеннях Головної Канцелярії УНС, не скриваючи свого подиву до цих приміщень.

У звіттовому часі пологоджено справу купна прилеглої до Союзівки частини послисти НТШ, запланованої на будову відповідних домів для сеньйорів УНС. Завершується також справа підготовки проєкту дому сеньйорів на Союзівці. Усі ці справи будуть остаточно пологоджені на недалеких уже річних нарадах Головного Уряду УНС, що відбудуться на Союзівці в тиждень від 19-го до 26-го травня ц.р. Під час тих нарад головні урядовці відітатуть в середі 22-го травня Вашингтон та відітатуть у приміщеннях Конгресу ЗСА зустріч із законодавцями, як про це вже інформовано в публікаціях „Свободи“ і „Українському Тижневику“.

Короткими інформаціями про ряд інших справ і проблем, що їх тепер звітдавець пологоджує, у цьому зокрема пологодження справи постійної спізнованої поштової доставки „Свободи“ і „Тижневика“ їх читачам, — д-р І. О. Флис закінчив свій звіт.

Дискусія над звітами і закінчення нарад

Над кожним із звітів після його виголошення відбулася дискусія та описля його формальне схвалення. В дискусії найбільше уваги віддано організаційним справам, як і справі оклевування українців та їх доброго імені. Усі ці справи будуть це предметом уваги та дальших рішень Головного Уряду на річних нарадах — поінформовав д-р І. Флис, закриваючи ці наради Головного Екзекутивного Комітету.

Рочестер вшанував пам'ять М. Шашкевича

Заходом 47-го Відділу СУА 24-го лютого 1985 року відбулися сходили з участю ширшого громадянства Рочестеру, присвячені Маркіянові Шашкевичеві.

Культурно-освітня референка Ростислава Стеців підготувала глибоко продідуваний і опрацьований реферат „Маркіян Шашкевич — пробудитель галицької землі“. Доповідачка змалювала суспільно-політичне і культурне тло доби, духову відсталість, політичну безхребетність, згрідливе відношення до „мужика“ і його мови, брах національної свідомості і домінуючої польонофільської і москофільської впливи. У несприятливій атмосфері виринула постать Маркіяна Шашкевича — апостола рідного слова і національного відродження. Це

не лише поет, але організатор і діяч, що відчув дух і вимоги часу. Він знайшов одностудію, які об'єднують у „Руській Трійці“.

Після реферату в товариській частині продовжувалися рефлексії слухачів, які глибоко відітатили актуальність ідей Шашкевича.

Р. Стеців поінформовав про Інститут-Заповідник Маркіяна Шашкевича в Вінніпегу, Канада. Інститут займається дослідженням, праці отця Маркіяна, видає збірники і періодику.

Дев'ять присутніх вписалися в члени Інституту, одна особа склала даток на пресовий фонд.

Ірина Михайлюк

Мистецьке оформлення

ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

У книжці 16 новел.

Ціна: \$12.00 Пересилка \$1.00.

Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язані 6% ставного податку.

Замовляти:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЯ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЬО ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЬО ЙОРК.

Granite • Marble • Bronze

Володимир Барагура

МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді

Ілюстрації П. Андрусевича

Ціна 7.00 дол. з портом

Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язані 6% ставного податку.

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Вступайте в члени УНС

ДО ВИНАЙМУ

ПОМЕШКАННЯ ДЛЯ ВИНАЙМУ

6 кімнат (Вудгейвен, Бруклін).
Телефон до 3-го год. по пол.
(718) 827-6391

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE

Український Національний Центр-Пам'ятник пологоджує всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area.